

ксантиніл-8-метилтіоацетатна кислота. Наступним етапом дослідження став синтез її водорозчинних солей, алкілових естерів, гідрозидів та іліденгідрозидів. Будова всіх одержаних сполук доведена з використанням сучасних фізико-хімічних методів аналізу (елементного аналізу, ІЧ- та ¹H ЯМР-спектроскопії), а індивідуальність – за допомогою хроматографії в тонкому шарі сорбенту.

СИНТЕЗ, ПЕРЕТВОРЕННЯ, ФІЗИКО-ХІМІЧНІ ТА БІОЛОГІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ S-ПОХІДНИХ 7-((3-ТІО-4-ФЕНІЛ-1,2,4-ТРИАЗОЛ-5-ІЛ)МЕТИЛ)-1,3-ДИМЕТИЛ-8-МОРФОЛІНО-1-ПУРИН-2,6-ДІОНУ

Літвінов Р.В., Гоцуля А.С.

Науковий керівник: проф. Панасенко О. І.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра токсикологічної та неорганічної хімії

1,2,4-тріазол та його похідні вже багато років використовуються в органічному синтезі з метою створення біологічно активних субстанцій. Це пов'язано з наявністю ряду цінних властивостей даної гетероциклічної системи. Метою роботи стало поєднання структури 1,2,4-тріазолу з іншим гетероциклічним синтоном. В якості такого об'єкту було обрано 1,3-диметил-8-морфоліно-1H-пурін-2,6(3H,7H)-діон, з якого через ряд послідовних стадій було отримано 7-((3-тіо-4-феніл-1,2,4-тріазол-5-іл)метил)-1,3-диметил-8-морфоліно-1-пурін-2,6-діон. Отриманий тіол було використано у реакціях нуклеофільного заміщення з кислотою 2-хлорпропаною, кислотою монохлорацетатною, з метиловими естерами цих кислот, з 2-хлоретанолом, з 2-бромацетофеноном та 2-бром-4'-метоксиацетофеноном. Структура отриманих сполук доведена за допомогою сучасних методів аналізу: елементного аналізу, ІЧ- і УФ-спектрофотометрії, ¹H ЯМР-спектроскопії та хромато-мас-спектрометрії. Отримані сполуки вибірково досліджені на гостру токсичність та актопротекторну активність. Встановлені деякі закономірності зв'язку «будова – дія». Таким чином, пошук біологічно активних речовин серед ксантинілпохідних 1,2,4-тріазолу є актуальним завданням для сучасної медицини та фармації. Висновок. Синтезовано 9 сполук в ряду 1,3-диметил-8-морфоліно-1H-пурін-2,6-діонпохідних 1,2,4-тріазолу, встановлено їх приналежність до класу малотоксичних та практично нетоксичних речовин.

ДОСЛІДЖЕННЯ ОКРЕМИХ АСПЕКТІВ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ФАХІВЦІВ

Літвякова А.Ю., Ткаченко Н.О.

Науковий керівник: к.фарм.н., доц. Ткаченко Н.О.
Запорізький державний медичний університет

Кафедра управління та економіки фармації, медичного і фармацевтичного правознавства

Феномен «соціальна відповідальність» (СВ) багатоаспектний і сьогодні його сутність та процес впровадження трактується по-різному усіма суб'єктами фармації. Мета роботи - виявлення рівня розуміння сутності та повноти визначення поняття «СВ» практичними працівниками фармації. У ході досліджень нами був використаний один з методів маркетингових досліджень - анкетування. Респондентам було запропоновано спеціально розроблену анкету, яка включала 10 комбінованих питань стосовно: розуміння практичними працівниками СВ; заходів соціального направлення, які здійснює компанія, в якій вони працюють; основних перешкод для розвитку СВБ; заходів, що необхідні для розширення практики СВ поведінки; інформації про СВ компаній в ЗМІ; мотивів для реалізації СВБ; сутності особистої відповідальної поведінки (ОВП) фармацевтичного працівника. Крім того, респондентам було запропоновано оцінити свою ОВП за критеріями. Більшістю (100%) респондентів СВ поведінка фармацевтичних організацій розуміється, як створення нових робочих місць, виплата офіційної заробітної плати, дотримання норм техніки безпеки, дотримання норм тривалості відпустки, виплата лікарняного та витрат на відрядження, дотримання норм робочого часу та відсутність понаднормової праці. Нажаль, низький відсоток (менше 40% опитаних) припадає на виробництво (продаж) якісної продукції або надання якісних послуг; захист навколишнього середовища; повна сплата податків; благодійність і спонсорство. Таким чином, роз'єднаність у вихідних дефініціях поняття СВ, вимагає розробки єдиного підходу у процесі підвищення кваліфікації фахівців.

ДОСЛІДЖЕННЯ КОМПОНЕНТНОГО СКЛАДУ ЕФІРНОЇ ОЛІЇ ТРАВИ ГІРЧАКУ ПОЧЕЧУЙНОГО

Лукіна І.А.

Науковий керівник: проф. Мазулін О.В.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра фармакогнозії, фармацевтичної хімії та технології ліків ФПО

Рід Polygonum L. (гірчак) родини Polygonaceae (гречкові) нараховує до 300 переважно трав'янистих видів, з котрих в Україні відомо 18. В сучасній медицині широко використовують траву рослини в формі настоїв (1:10) як кровоспинний та протизапальний засіб. Однак до нашого часу не було досліджено кількісного вмісту та хімічного складу ефірної олії (летких сполук) рослинної сировини. Метою нашого дослідження було: визначення кількісного вмісту та компонентного складу ефірної олії трави гірчаку почечуйного (Polygonum persicaria L.) флори України. Для досліджень траву рослини заготовляли

під час цвітіння в умовах південного сходу України (липень 2013 – 2014 рр.). Сушіння проводили повітряно-тіньовим методом ($t=30-35^{\circ}\text{C}$). Ефірну олію одержували методом Клевенджера. Для аналізу компонентного складу застосовували метод ГРХ – МС на приладі Agilent Technologies 6890 з мас-спектрометричним детектором 5973 (капілярна колонка INNOWAX). Для ідентифікації компонентів використовували метод внутрішнього стандарту та бібліотеку мас-спектрів NIST05 і WILEY 2007. Робочі стандартні зразки речовин, розчинники та реактиви відповідали вимогам ДФ XI та ДФУ. Встановлено до $1,10\pm 0,09\%$ ефірної олії, яка містить в своєму складі до 21 сполук. Основними з досліджених були: α -пінен, β -пінен, фарнезен, α -терпінен, лауринова кислота. Висновки: проведені дослідження ефірної олії трави гірчаку почечуйного (*Polygonum persicaria* L.) свідчать про доцільність проведення подальших досліджень та розробки комплексних фітотерапевтичних засобів кровоспинної, гепатопротекторної та протизапальної дії.

ОБГРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ДОПОМІЖНИХ РЕЧОВИН ПРЕПАРАТУ ТІОТРИАЗИД, ДЛЯ ОТРИМАННЯ ТАБЛЕТОК МЕТОДОМ ВОЛОГОЇ ГРАНУЛЯЦІЇ

Мехпалієва Є.Р.

Наукові керівники: д.фарм.н. Кучеренко Л.І., ас. Хромильова О.В.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра фармацевтичної хімії

На сьогодні в більшості країн світу одна з найпоширеніших інфекційних хвороб - це туберкульоз. Не дивлячись на великі досягнення медицини у лікуванні туберкульозу - ця проблема у більшості країн є досить актуальною. Серед протитуберкульозних препаратів на сьогоднішній день ізоніазид залишається одним з найефективніших. Цей препарат приймають довгий час, але поряд з позитивним фармакотерапевтичним ефектом він чинить також токсичний вплив на багато органів та систем. На теперішній час все частіше для зменшення токсичної дії препаратів одночасно призначають препарати антиоксидантної дії. Тіотриазолін - вітчизняний лікарський препарат з антиоксидантною дією. Тому доцільним є створення нового комбінованого препарату до складу якого входять ізоніазид та тіотриазолін в співвідношенні 4:1, під умовною назвою «Тріотриазид». Тому метою нашого дослідження є вибір допоміжних речовин для створення комбінованих таблеток «Тріотриазид», методом вологої грануляції, який є одним з найпоширеніших методів для отримання таблеток. З широкого асортименту допоміжних речовин, які використовуються для отримання таблеток методом вологої грануляції, в ході експерименту нами було використано такі групи: розпушуючі на основі крохмалю і целюлози, структуроутворюючі, деякі види зв'язуючих. В ході проведених нами досліджень підібрано оптимальні допоміжні речовини, для отримання таблеток «Тріотриазид», наступного складу: діючих речовин 0,25 г, допоміжних (полівінілпіролідон, крохмаль картопляний, МКЦ 101, 3% крохмальний клейстер) до отримання таблетки середньої маси 0,3 г. Отримані нами таблетки відповідають вимогам діючої Державної фармакопеї України за наступними показниками: однорідність в масі таблеток, стійкість до роздавлювання, стиранистості та час розпадання.

СИНТЕЗ, ФІЗИКО-ХІМІЧНІ ТА БІОЛОГІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ 3-R₁-10-R₂-11-R₃-12-R₄-2,8-ДІОКСО-7,8-ДИГІДРО-2Н-ПІРРОЛО[1,2-a][1,2,4] ТРИАЗИНО[2,3-c]ХІНАЗОЛІН-5a(6H)-КАРБОНОВИХ КИСЛОТ

Малкова Т.С.

Наукові керівники: проф. Коваленко С.І., Воскобойнік О.Ю.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра органічної та біоорганічної хімії

Сполуки, які містять декілька реакційних центрів, завжди були під пильною увагою фахівців у галузі органічного синтезу, адже здатні вступати в різноманітні перетворення, зокрема доміно-реакції, що в свою чергу надає можливість для формування різноманітні поліциклічних систем.

